

بررسی تأثیر حمایت مداوم حین زایمان توسط فرد همراه بر روند و پی‌آمد زایمان با حاملگی اول

سیمّا خاوندی زاده/اقدام

نویسنده مسئول: مربی گروه بهداشت مادر و کودک دانشکده پزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل

E-mail: sima-khavandi@yahoo.com

چکیده

زمینه و هدف: مطالعات مختلف جنبه‌های روانی - اجتماعی زایمان را مطرح نموده، به طوری که اهمیت این جنبه‌ها کمتر از عوامل طبی و مامایی نبوده است. پژوهش حاضر یک مطالعه نیمه تجربی است که با هدف تعیین تأثیر حمایت مداوم حین زایمان توسط فرد همراه بر روند و پی‌آمد زایمان در زنان نخست حامله انجام شد.

روش کار: افراد شرکت کننده در پژوهش شامل کلیه زنان در محدوده سنی ۱۸-۳۰ سال، با حاملگی ترم، تک‌قلو، نمایش سر، شروع خودبخودی زایمان و بدون عوارض بارداری بودند، که از میان آنها ۵۰ نفر در گروه آزمون (همراه‌دار) و ۵۰ نفر در گروه شاهد (بدون همراه) مورد بررسی قرار گرفتند. افراد همراه دانشجویان مامایی بودند و حمایت‌ها شامل صحبت کردن، دلداری، لمس و نوازش، تشویق، اطمینان بخشی و فراهم سازی راحتی فیزیکی (کمک در تغییر وضعیت، خنک کردن با بادبزنی دستی، برطرف ساختن خشکی لب‌ها) بود. تجزیه و تحلیل اطلاعات با استفاده از آزمون تی، کای‌اسکوئر و آزمون دقیق فیشر صورت گرفت.

یافته‌ها: یافته‌های پژوهش نشان داد که حمایت مداوم حین زایمان توسط فرد همراه باعث کاهش طول فاز فعال زایمان ($P < 0/01$)، کاهش زایمان به طریقه سزارین ($P = 0/026$) و افزایش نمره آپگار دقیقه اول ($P = 0/015$) و شروع زودتر تغذیه با شیر مادر می‌شود ($P < 0/01$). همچنین یافته‌ها نشان داد که طول مرحله دوم زایمان، آپگار دقیقه پنجم در دو گروه تفاوت معنی‌داری ندارند.

نتیجه‌گیری: با توجه به یافته‌های فوق می‌توان نتیجه گرفت که حمایت مداوم حین زایمان نتایج زایمان را بهبود می‌بخشد.

واژه‌های کلیدی: حمایت مداوم، پی‌آمد زایمان، زایمان طبیعی، حاملگی اول

دریافت: ۸۵/۲/۱۹

پذیرش: ۸۵/۷/۱۷

مقدمه

سازمان جهانی بهداشت نیاز بهداشتی زنان را به دلیل ارتباط تنگاتنگ سلامت آنها با سلامت نسل آینده به عنوان یک اولویت مهم در نظر می‌گیرد [۱]. زایمان، واقعه‌ای است که اثرات روانی، اجتماعی و احساسی شدیدی بر مادر دارد [۲]. یکی از مواردی که ممکن است بر نتایج مادری و نوزادی زایمان تأثیر کند، حمایت مداوم حین زایمان می‌باشد [۳] زیرا پیشرفت و نتیجه نهایی زایمان به چهار عامل بافت‌های استخوانی و فرم

لگن، انقباضات رحمی، جنین و عوامل روانی بستگی دارد [۴]. با شروع دردهای زایمان اکثر زنان حتی اگر چندزا باشند نگران و بیمناک هستند. با وارد شدن فرد به بیمارستان و بستری شدن در زایشگاه نگرانی و اضطراب او افزایش می‌یابد. اضطراب مادر با افزایش کاتکول آمین‌ها، از طریق کشش و انقباض عضلات سبب ایجاد درد می‌شود [۵، ۶]. یک همراه حمایت کننده ممکن است از طریق کاهش اضطراب مادر، فعالیت‌های انقباضی و جریان خون رحم را تسهیل نماید [۷].